

[Søren Andersen.]

Jeg kan på mit partis vegne anbefale forslaget og må samtidig meddele, at jeg må anbefale, at man går imod det kommunistiske forslag.

Gertie Wandel: Jeg kan på mit partis vegne tilsige en hurtig og velvillig behandling af forslaget om denne særlige ydelse til alders- og invaliderentemodtagere. Lovforslaget er, som den foregående ærede ordfører sagde, for en del en gammel kending, men det indeholder i § 1, stk. 1, en ny bestemmelse, nemlig en særlig ydelse på 40 kr. til ægtepar og enlige rentemodtagere og visse kategorier af enlige mødre. Også dette kan jeg på mit partis vegne med glæde tilslutte mig. Der er ingen tvivl om, at denne hjælp virkelig er hårdt tiltrængt.

Jeg har så mange gange ved behandlingen af ekstraydelsen til alders- og invaliderentemodtagere udstødt et suk over selvpensionisternes skæbne, og jeg kan ikke lade være med at udtale min glæde over, at de mange ord, der er sagt om selvpensionisterne, har ført til, at der virkelig nu ved ligningsloven blev givet denne gruppe af medborgere et nedslag ved ansættelsen af den skattepligtige indkomst, således at der nu er taget hensyn også til denne gruppe. Desuden blev maksimalindkomsterne sat op, og der er givet en hel gruppe mennesker, der kommer til at nyde godt af det nedslag, som i hovedstadsområdet er 3 300 kr. for forsørgere. Hvis der så ved ansættelsen til formueskat for næste år gives en lempelse for disse personer, kan vi glæde os over endnu en lettelse for denne gruppe medborgere, som på mange punkter har været så hårdt ramt af forhold, vi ikke kan rette på.

Jeg kan tilføje, at mit parti ikke kan medvirke til det kommunistiske forslags gennemførelse.

Svend Jørgensen: Jeg skal på mit partis vegne give tilslutning til det foreliggende lovforslag, i henhold til hvilket der skal gives en særlig hjælp til alders- og invaliderentemodtagere m. fl. til dækning af udgifter i anledning af den hårde vinter og de høje brændselspriser.

Vi kan altså tiltræde, at der snarest efter den 1. marts udbetales 40 kr. til de på-

gældende; beløbet er det samme for enlige og ægtepar. Tillige tiltræder vi, at den særlige hjælp, som har været ydet siden 1950—51, og hvis særlige baggrund er rabatordningernes bortfald, også i det kommende finansår udbetales med de sædvanlige beløb til de sædvanlige tider, altså med 40 kr. for enlige og 80 kr. for ægtepar, udbetalt henholdsvis den 1. juni og den 1. december 1956.

Jeg har dernæst en bemærkning om rent administrative forhold at tilføje. Jeg går ud fra, at de kommuner, som udbetaler de 40 kr. i brændselshjælp engang i marts måned 1956, også får refusion så hurtigt, at den kan opføres på kommuneregnskaberne for 1955—56. I modsat fald kan det ikke undgås, at kommunerne må vente 1½ år med at få deres penge.

Jeg skal sluttelig tilføje, at vi som følge af, hvad jeg her har sagt, ikke kan medvirke til gennemførelse af det kommunistiske lovforslag.

Ragnhild Andersen: Det erkendes nu fra alle sider, at rentemodtagerne er i en nødsituation, der er værre end tidligere. Regeringsforslaget, som går ud på udover de sædvanlige ydelser på 2 gange 80 kr. og 2 gange 40 kr. årlig at give 40 kr. ekstra i brændselshjælp, er udtryk for, at man erkender, at rentemodtagerne ikke kan klare deres brændselsudgifter.

Hadve regeringen og folketingsflertallet i tide lagt øre til kommunisternes fornuftige synspunkter og det forslag til folkepension, som vi fremsatte her for snart et år siden, ville alders- og invaliderentemodtagerne ikke have været i en sådan nødsituation; det samme gælder de selvpensionister, som det ærede medlem fru Gertie Wandel talte om; også deres situation ville have været en anden, hvis man havde gennemført folkepensionen. De ældre havde da haft det økonomisk bedre, og de havde kunnet se frem til en virkelig forbedring den 1. april. Men kommunisternes fornuftige anvisning blev pure afvist med en henvisning til den siddende folkeforsikringskommission. I taler og smukke ord gav man løfter og tegnede lyse udsigter for de ældre, for hvem fremtiden dog er så usikker i forvejen, netop fordi de er ældre mennesker; men man afviste at gennemføre folkepensionen.